

1954

TMMOB
Elektrik Mühendisleri Odası

KADIN BÜLTENİ

SAYI:7 - EKİM 2018

◆ Merhaba

◆ Seçimlerin Ardından Mecliste Kadın Temsiliyeti

◆ Kreş Hakkı

◆ Solmaz Demirer ile Söyleşi

◆ "Bayan" Mühendis Aranmıyor!

◆ Çocuğa Yönelik Görünmeyen Şiddet

◆ Film Tanıtımı ve Kitap Tanıtımı

◆ Kadın Haberleri

◆ Flormar İşçisi Kazanacak!

◆ İktidar Ayrımcılık İçeren Eğitim Politikalarına Devam Ediyor, Hala!

İÇİNDEKİLER

Künye

TMMOB

Elektrik Mühendisleri Odası adına

SAHİBİ

Yönetim Kurulu Başkanı

Gazi İPEK

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Cansel ASLAN

YAYINA HAZIRLAYAN

EMO Kadın Komisyonu

YAYIN TÜRÜ

Sürelî Yerel Yayın

YÖNETİM YERİ

Elektrik Mühendisleri Odası İhlamur

Sokak No:10 Kızılay - Ankara

Tel: +90 (312) 425 32 72 (PBX)

Faks: +90 (312) 4173818

e-posta: emo@emo.org.tr

<http://www.emo.org.tr>

BASIM ADEDİ

1500

BASIM TARİHİ

27.10.2018

BASKI YERİ

EPAMAT MATBAACILIK LTD. ŞTİ.

Merhaba EMO Kadın Komisyonu	5
Seçimlerin Ardından Mecliste Kadın Temsiliyeti EMO Kadın Komisyonu	8
Kreş Hakkı Eylem Ölmezoğlu-EMO Denizli Şubesi	11
Solmaz Demirer ile Söyleşi Röportaj: Göksu Dilek - EMO Ankara Şubesi	15
"Bayan„ Mühendis Aranmıyor!	19
Çocuğa Yönelik Görünmeyen Şiddet Özlem Özmen-EMO Adana Şubesi	20
Film Tanıtımı: Elly Hakkında Betül Taşar-EMO Ankara Şubesi	24
Kitap Tanıtımı: Atları Bağlayın Geceyi Burada Geçireceğiz Özlem Özmen-EMO Adana Şubesi	26
Kadın Haberleri	27
Flormar İşçisi Kazanacak! EMO Kadın Komisyonu	28
İktidar Ayrımcılık İçeren Eğitim Politikalarına Devam Ediyor, Hala! EMO Kadın Komisyonu	30

BİRLİKTE GÜÇLÜ

**ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
KADIN KOMİSYONU**

MERHABA

Elektrik Mühendisleri Odası Kadın Komisyonu

Farklı konular ve farklı duygularla hazırladığımız yeni bültenimizle yine birlikteyiz.

Son bültenimizden bu yana; Odamız şubelerinde, Genel Merkezimizde ve Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nde (TMMOB) genel kurullar yapıldı.

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) 46. Dönemin ilk Kadın Komisyonu toplantısı, 3 Haziran 2018 tarihinde Ankara'da gerçekleştirildi.

Bu toplantının en güzel detayları, tüm kadın üyelerimize açık ve geniş katılımlı olması ile Odamıza kayıtlı ilk kadın mühendislerden biri olan Solmaz Demirel'in aramızda bulunmasıydı. Bültenimizde, Solmaz Hanım'ın hikâyesini anlatan ve bizi geçmişe götüren bir röportaj da yer almaktadır.

Toplantımızın sonrasında, komisyon üyelerimizin de katkılarıyla; yeni dönemin "Kadın Komisyonu Çalışma Programı" hazırlandı:

EMO 46. DÖNEM KADIN KOMİSYONU ÇALIŞMA PROGRAMI

S/N	FAALİYET	PERİYOT/TARİH
1	“EMO Kadın Bülteni” çıkarılmasına devam edilmesi	Yılda 2 Kez
2	“EMO Kadın Ajandası” Çıkarılmasına devam edilmesi	Yılda 1 Kez / 8 Mart
3	Yerellerdeki kadın üyelerle iletişimi artırmak amacıyla komisyon toplantılarının farklı şubelerde yapılması	Yılda 3 Kez
4	Kadın Üye Genel Toplantısı (* EMO-Genç kadın üyelerinin de katılımı sağlanmalıdır)	Yılda 1 Kez
5	Karma Etkinlik yapılması	Dönemde 1 Kez
6	Toplumsal Cinsiyet Eğitimleri alınması ve bu eğitimlerin; Komisyon üyeleri tarafından şubelerde yaygınlaştırılması.	Takvim hazırlanıyor
7	8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliklerinin hazırlanması ve gerçekleştirilmesi	Yılda 1 Kez
8	Kadın üyeleri çalışma yaşamında gösteren kareler içeren meslek tanıtımı videoları hazırlayıp; genel merkez ve şube web sayfalarında yayımlanmanın sağlanması.	01 Mart 2019
9	Kadın ve çocuk istismarına yönelik atölye çalışması / çalıştay yapılması	25 Kasım 2018
10	Kadınların; meslek odaları yönetimlerinde daha aktif ve saygıya daha fazla yer almalarını sağlamak amacıyla atölye çalışması yapılması	2019 Yılı 2. yarısı
11	İş yerlerinde (kamu özel) anket çalışması yapıp; mühendis kadınların cinsiyet açısından negatif ayrımcılığı konusunda durumlarının belirlenmesi ve “EMO Kadın Raporu” hazırlanması	2019 sonuna kadar
12	EMO Kadın; Facebook ve Twitter hesabı oluşturularak ; sosyal medya üzerinden tüm kadınlara ve topluma daha kısa sürede ulaşmak.	Ağustos 2018
13	EMO Kadın Komisyonlarının oluşumu, çalışma şekli ve EMO Genişletilmiş Kadın Çalışma Grubu (ya da Kadın Meclisi) kurulması için yönerge çalışması	2019 sonuna kadar

Çalışma programımızı tüm EMO kadın ve EMO genç kadın üyelerimizin katkılarıyla gerçekleştirmeyi umuyoruz.

Bültenimizde; Genel Kurulumuzun değerlendirilmesi, çocuk ihmalleri ve istismarı, kreş hakkı ve yasal düzenlemeler vb. konularda makaleler ile birlikte düzenli olarak yayımladığımız film ve kitap tanıtımları yer almaktadır.

Son yıllarda özellikle çocuk ve kadınlara yönelik şiddet, taciz ve tecavüz olaylarında ciddi bir artış hissedilmeye başlanmıştır. Bu konuda öne çıkan bazı haber başlıklarını şöyle sıralayabiliriz:

“Ankara’nın Polatlı İlçesi Uzunbeyli Mahallesi’nde 22 Haziran 2018 tarihinde kaybolan 8 yaşındaki Eylül Yağlıkara öldürüldü.”

“Ağrı’nın Bezirhane Köyü’nde 15 Haziran 2018 tarihinde kaybolan 4 yaşındaki Leyla Aydemir ölü olarak bulundu.”

“Gazi Üniversitesi Sanat Tasarım Fakültesi Tekstil Tasarımı 2. Sınıf Öğrencisi Şule Çet (20), Ankara’da öldürüldü”

“Tokat’ın Turhal İlçesi’nde, 10 Temmuz 2018’de 3 yaşındaki Evrim Atış kayboldu. Evrim’in kaybı ile ilgili çalışmalar sürdürülmektedir.”

Tabii bunlar gözümüze çarpan haberlerden sadece birkaçı. Bu ve benzer olayların bir nebze olsa da azaltılmasına katkı sunabilmek ve farkındalık yaratabilmek adına bu dönemki çalışma programımızda “toplumsal cinsiyet

ve kadın/çocuk istismarını önlemek” ile ilgili faaliyetlere yer verdik.

EMO Kadın Komisyonu, 12 Haziran 2018 tarihinde, işten çıkarılan Flormar işçilerinin en kısa zamanda geriye dönük haklarının da ödenerek işlerine iade edilmelerini talep eden basın bildiri yayımladı. EMO olarak haklı mücadelelerinde Flormar işçilerinin yanındayız ve herkes işine iade edilene kadar sürecin takipçisi olacağız.

Ayrıca bu dönemde ülkemizde OHAL sürecinin yoğun baskısı altında ve adil olmayan bir şekilde 24 Haziran 2018 tarihinde genel seçim gerçekleştirildi. Seçim süreci, öncesi ve sonrası da bültenimizde değerlendirildi.

Her gün artan tüm olumsuzluklara rağmen kadınlar olarak değişime gücümüzün farkındayız. Gerek ve yeter şartımız ise birlikte olmaktır. Toplumdaki ve aramızdaki kırılmalar bizim en zayıf noktamızdır. Gerek meslek alanımızda, gerekse toplumsal hayatta cinsiyetçi ve eril yaklaşımlara karşı mücadelemiz her daim sürecektir.

**“Yarın farklıdır bugünden,
Adı değişir hiç olmazsa.
Kara bir suyu
Geçiyoruz şimdilerde
Basarak yosunlu taşlara.**

**Sen bugünden yarına
Birazcık umut sakla.”**

Metin Altok

Sevgiyle, Dostlukla kalın. ●

Seçimlerin Ardından Mecliste Kadın Temsiliyeti

Elektrik Mühendisleri Odası Kadın Komisyonu

24 Haziran seçimlerinin ardından oluşan kadın temsiliyeti tablosuna bakınca, Mayıs ayında yaptığımız açıklamada vurguladığımız kaygıların ne kadar haklı olduğunu görmüş olduk. Meclis'te, şu an itibarıyla bulunan 596 milletvekilinden sadece 104'ü kadın.¹ Bu sonuç hiç şüphesiz kadın aday sayısının ve onların liste sıralamasının kaçınılmaz ürünü.

EMO Kadın Komisyonu olarak seçim öncesinde siyasi partilere “Kadın adaylara yer açın” çağrısıyla yaptığımız açıklamada şunlara yer vermiştik:

“Kadınların pek çok alanda yaşadığı ayrımcılığın ve cinsiyet eşitsizliğinin en açık görüldüğü

¹ https://www.tbmm.gov.tr/develop/owa/milletvekilleri-miz_sd.dagilim

alanlardan biri de siyaset alanıdır. Birleşmiş Milletler Kadın Birimi ve Parlamentolar Arası Birlik tarafından yayımlanan ‘Siyasette Kadın 2017’ haritasına göre, Meclis'teki 82 kadın vekil ve yüzde 14.9 kadın oranı ile Türkiye 186 ülke arasında 132. sırada yer alıyor. Bu oran ve sıralama, seçilmiş 82 kadın vekilden 6'sının vekilliklerinin düşürülmüş olması nedeniyle daha da gerilemiş durumda.

Kadınların yerel yönetimlerdeki temsil oranı ise yok denecek kadar az. 2014 yılı yerel seçim sonuçlarına göre 1396 belediye başkanının yalnızca 40'ı (yüzde 2.9) kadın.

Kadınların siyasal süreçlere katılımını etkileyen toplumsal olguların başında geleneksel cinsiyet

rolleri gelmektedir. Bununla birlikte kadınların toplumsal gelişme olanaklarından eşit düzeyde faydalanamadıkları ve eğitim, gelir paylaşımı, iş olanakları gibi konularda yaşanan fırsat eşitsizliği nedeniyle karar alma mekanizmalarının dışında bırakıldıkları görünen bir gerçektir.

Tüm bunların yanında kadınların seçilmelerine engel diğer bir neden de siyasi partilerdeki aday belirleme usulleridir. Önümüzdeki 24 Haziran'da, mevcut iktidarın ani ve baskın olarak kurguladığı ve 2 ay gibi bir sürece sıkıştırdığı seçim dönemi ile siyasi partilerin önseçim takvimini işletemeyecekleri ve aday adaylarının çalışma yapamayacağı hızlandırılmış bir süreç dayatılmıştır. Genel merkezler tarafından milletvekili adaylarının belirleneceği bu yöntemlerle, kadınların listelerde gerekli ve yeterli yeri bulamayacağı kaygısını taşımaktayız.

Kadınların yok sayıldığı, görmezden gelindiği, taleplerinin dikkate alınmadığı ve yeterince temsil edilmediği bir parlamentoda, gerçek anlamda bir demokrasinin gerçekleşemeyeceğini ve toplumsal sorunların çözüm bulamayacağını düşünüyoruz.

Kadın temsiliyeti ile ilgili vahim tablonun 24 Haziran seçimlerinde değişmesini bekliyor, aday adaylığı süreçlerinin tamamlanmak üzere olduğu şu günlerde, siyasi parti yöneticilerinin kadın temsiliyetini gözeterek ve gerekli eşitleyici önlemleri alarak karar vermelerini talep ediyoruz.”

Seçimlerin sonrasında oluşan yeni Meclis dağılımında, toplumun yarısını oluşturan kadınların temsil oranı yüzde 17'lerde kalmış olmasına rağmen, bu durum basında “kadın milletvekili sayısı arttı” dev puntoları ile övgülere mazhar oldu. Oysa bu tabloyu övmek ya da başarı olarak tanımlamak kendimizi kandırmaktan başka bir şey değildir.

Önceki döneme göre gerçekleşen kadın vekil sayısındaki nicel artış, kadın görüşünün açıkça ifade edilebildiği ya da yansıtılabildiği anlamına da gelmiyor ne yazık ki. Keza bugüne kadar; “Kızlara

bekaret kontrolü uygulanmalıdır ki rezil olsunlar”, “Dayak aile içi bir meseledir”, “Eşcinsellik tedavi edilmesi gereken bir hastalıktır”, “Erkekler de öldürülüyor”, “Çocuk nikahları masumane kıyılıyor” diyen bir çok kadın bakan tecrübesi yaşadık. ²

Peki kadın sorunları nasıl ele alınıyor? Tarihsel olarak kurulan hükümetlere baktığımızda bulduklarımızı³ şöyle paylaşabiliriz:

- 47. Dönemde Çalışma Bakanlığına bağlı “Kadın Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü,
- 48.-60. Dönemler arasında Başbakanlığa bağlı “Kadın Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğünden Sorumlu Devlet Bakanlığı,
- 61-65. Dönemler arasında Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı,
- 66. Dönemde Çalışma, Sosyal Hizmetler ve Aile Bakanlığı,

İçinde bulunduğumuz bu yeni dönemde, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü, Çalışma Sosyal Hizmetler ve Aile Bakanlığı altında olacak ve bizi neler bekliyor hep beraber göreceğiz. Bakanlığın 2018-2023 yıllarını kapsayan Kadının Güçlenmesi Strateji Belgesi ve Eylem Planına baktığımızda Bakanlığın eğitim, sağlık, ekonomi, karar alma mekanizmalarına katılım ve medya olmak üzere beş temel politika eksenini olduğu görülmekte. Kadına yönelik şiddet, cinsiyet eşitsizliği, çocuk yaşta evlilik, düşük ücretli ve güvencesiz çalışma gibi temel kadın sorunlarının politika başlıklarına girmediği eylem planında, “kadınlarda okuryazarlık oranı %100 seviyesine yükselecektir”, “karar alma mekanizmalarında kadın temsiliyeti arttırılacaktır” gibi hedeflerin, içinde bulunduğumuz

2 <http://t24.com.tr/haber/siyaset-kadinlar-icin-ne-yapti-kadindan-sorumlu-15-bakan-ve-hukümetlerin-28-yillik-icraati,289671>

3 <http://t24.com.tr/haber/siyaset-kadinlar-icin-ne-yapti-kadindan-sorumlu-15-bakan-ve-hukümetlerin-28-yillik-icraati,289671>

ülke konjonktüründe, ne şekilde ve hangi bütçe ile gerçekleşeceği gibi muallak olan konular bulunmakta.

İçinde bulunduğumuz bu yeni dönemde, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı altında ve bizi neler bekliyor hep beraber göreceğiz. Bakanlığın 2018-2023 yıllarını kapsayan Kadının Güçlenmesi Strateji Belgesi ve Eylem Planı'na baktığımızda eğitim, sağlık, ekonomi, karar alma mekanizmalarına katılım ve medya olmak üzere beş temel politika eksenine olduğu görülmekte. Kadına yönelik şiddet, cinsiyet eşitsizliği, çocuk yaşta evlilik, düşük ücretli ve güvencesiz çalışma gibi temel kadın sorunlarının politika başlıklarına girmediği eylem planında, "Kadınlarda okuryazarlık oranı yüzde 100 seviyesine yükselecektir", "Karar alma mekanizmalarında kadın temsiliyeti arttırılacaktır" gibi hedeflerin, içinde bulunduğumuz ülke konjonktüründe ne şekilde ve hangi bütçe ile gerçekleşeceği gibi muallak olan konular bulunmakta.

Bunun yanında 2018 yılı için kabul edilen Bakanlığın bütçesinin (Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı olarak) yüzde 84'ü sosyal yardımlara tahsis edilmiştir. Kadınların sorunlarına çözüm üretmekten uzak hedef ve bütçe yapısıyla yeni döneme ne kadar iyimser bakabiliriz?

Oysaki gelişmiş ülkelerde kadın temsiliyetinin, kadına ayrılan bütçelerin ve cinsiyet eşitliği için yapılan mücadelelerin geldiği nokta ortada. Ülkemizde gerçekleşen seçimlerden çok kısa bir süre önce İspanya'nın yeni kabinesinde 17 bakandan 11'inin kadın olduğu haberini aldık: Üstelik bizim ülkemizde genelde erkek bakanlara layık görülen adalet, savunma, sağlık, ekonomi, içişleri, eğitim, sanayi-ticaret gibi bakanlıkları bunlar... Türkiye'deki yeni kabinede ise sadece iki kadın bakan yer aldı.

Görülen o ki kat edilmesi gereken uzun bir yol, aşılması gereken pek çok sorun var. Mücadele ve dayanışmayla... ●

Üç Çocuk Değil,
İşyerlerimize
Kreş İstiyoruz!

EMO
23 OCAK 1999

AN

KOSİ

EN

Kreş Hakkı

Eylem Ölmezoğlu
EMO Denizli Şubesi

Kreş hakkı ile ilgili bir yazı hazırlamaya kalkınca aslında ne kadar kapsamlı ve çoklu sorgulamalara gebe bir alana girdiğimi anladım. Belki de kreş hakkı ve beraberinde konunun asıl kaynağı olan “bakım hizmeti”nin, Oda Kadın Komisyonu çalışmaları kapsamında düzenleyeceğimiz bir çalıştay ile derinlemesine tartışılmasına ihtiyaç var. Bu nedenle bu yazıyı temel bir giriş olarak değerlendirerek kendimce birkaç konu üzerinden tartışma açmak istiyorum.

Bakım hizmeti nedir ve neden kadınlar bu hizmetten sorumlu tutulur? Hiç şüphesiz tarihsel toplumsal süreç ve sonucunda hepimize dayatı-

lan cinsiyetçi roller, annelik temelli çocuk bakım hizmetini, beraberinde hane içi alanda süre gelen yaşlı ve hasta bakımını kadının omuzlarına yük-lüyor. Bu görev o kadar kadınla bütünleştirilmiş ki çocuğun hastalanmasından tutun da başına gelecek herhangi bir olumsuz durumdan ilk sorumlu tutulan ve sorgulanan kadınlar ve elbette onların anneliği! Bu suçlama ve yargılama durumu, Engels’in “Babalık hukuku, analık hukuku üzerinde zafer kazanmıştır” tespitiyle çok iyi örtüşüyor ve tarihsel bir gerçekliğe işaret ediyor.¹

¹ Engels, Ailenin, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni: (Aiskhylos’un Orestia tragedyasındaki olaylara dayanarak batmakta olan annelik hukuku ile doğmakta olan babalık hukuku üzerine değerlendirme)

Yaratılan annelik mitinin ardına saklanan büyük bir kadın emeği sömürsü var ve bu sömürü hane içinde ebeveynlerden çocuklara, onlardan diğer kuşaklara aktararak sürekli yineleniyor ve yeniden üretiliyor. Anneannemizin/babaannemizin hane içinde yaşadığı bakım ve ev içi hizmet üretimi, annelerimize gelen kuşakta şeklen ve fikren hiç değişmediği gibi maalesef şu an bizlerin de değiştirememesi için büyük bir baskı ve beraberinde kadınlığı/anneliği/ablalığı sorgulama dayatması var. Bu dayatmaların en önemli motivasyonu, aile bağının sürdürülebilmesi için yaratılan ve “yuvayı dışı kuş yapar” vurgusuyla kadına yüklenen psikolojik, vicdani yükümlülükler ve bunların altında kadının yaşadığı duygusal ağırlık.

Burada bahsettiğim duygusal ağırlık, özellikle son yıllarda yaygın olarak tahsil düzeyi yüksek ya da içinde bulunduğu topluma görece kendini daha bilinçli tanımlayan kadınlar için “kusursuz anne” olma çabası olarak nüksediyor. Çalışma yaşamında kadının artan rolü, “çocuk da yaparım kariyer de” sloganıyla iyi anne olma baskısını artırıyor. Özellikle çevremde bir yarış halini aldığını gözlemlediğim en iyi anne olma çabası, hele ki kadınlar çalışma yaşamında olduğu için çocuktan uzak kalınan zamanların da suçluluk duygusunu ekleyerek, tüm bakım sorumluluklarının kendileri tarafından kontrol altına alınması çabasına dönüşüyor.

Bu alıntı biraz daha katkı koyabilir:

“Annelik görevlerinin ya da çocuk bakım maliyetlerinin tamamen kadınların üzerine kalması, kadınlar arasında çocuk bakımı konusunda ücretli düzenlemelere gidilmesi ve bu işin değersiz bir meslek olarak addedilmesi, kadınlar arasındaki farklı hiyerarşileri de derinleştiren bir niteliğe sahip: Çocuklu kadınlar/çocuksuz kadınlar, tam zamanlı aktif anne olanlar/yarı zamanlı aktif anne olanlar, eşi olan anneler/yalnız anneler, ev geçimiy-le birlikte çocuk bakımını da üstlenen ekonomik

olarak dezavantajlı konumda olan anneler/çocuk bakımının bir kısmını devredebilen (işin duygusal olmayan maddi tarafını) ekonomik açıdan avantajlı anneler, batılı anneler/göçmen bakıcılar vs.”²

Çocuklu çalışan kadınların en büyük problemi “işteyken çocuğa kim bakacak” sorunsalı. Bu durumda beklenen o ki hane içinde bakım işlerinden sorumlu kim ise soruna çözüm bulmaya çalışan da o; yani konu dönüp dolaşıp kadınlara geliyor. Eğer üstsoy, konum olarak yakınlarda ise çocuk bakımı hemen üst kuşak annelere devrediliyor. Yani devreye anneanne ve babaanneler giriyor. Ancak onların olmadığı bir koşulda, zaman zaman kadının çalışma yaşamı ile annelik arasında bir seçim yapmasına kadar gidebilen ve bakıma dair sorumlulukları devredebildiği ölçüde çalışma yaşamına girilebileceği bir durum ortaya çıkıyor. Geçtiğimiz yıl “büyükannelere bakım parası” diye bir uygulama duyurulmuştu, belki hatırlarsınız. Bu bile bakımın ısrarla hane içine sıkıştırılması ve kadın üzerinden yürütülmesinin devlet eliyle kalıcılaştırılmasından başka bir şey değil aslında. Oysa asıl çözümün kurumsal bakım hizmetinin sağlanması olduğu aşikar.

Kreş hakkı ve arayışı işte burada devreye giriyor. Kreş aslında tüm ebeveynler için çocuklarının bakımını sağlamak kapsamında çalışan ya da çalışmayan, anne ya da baba ayrımı olmaksızın ulaşılabilir bir şekilde sağlanması gereken kamu hizmeti olarak tanımlanmalı.

Oysa bu konuda yasalar yeterli ölçüde zorunluluk getirmiyor; mevzuat maddeleri arasında sıkışık kalmış “zorunludur”lar, denetlenmediği müddetçe asla zorunlu olmuyorlar. Gebe veya Emziren Kadınların Çalıştırılma Şartlarıyla Emzirme Odaları ve Çocuk Bakım Yurtlarına Dair Yönetmelik’in 13. Maddesi’nde “Yaşları ve medeni halleri ne olursa

² <http://www.sosyalistfeministkolektif.org/web-yazilari/emegimiz/co-cuk-uretimi-uzerine/> sayfasında yayımlanan Anne Françoise Praz, Marianne Modak ve Françoise Messant, (2011), “Produire des enfants aujourd’hui: un défi pour l’analyse féministe” NQF Vol. 30 No 1 çevirisi.

olsun, 150'den çok kadın çalışanı olan işyerlerinde, 0-6 yaşındaki çocukların bırakılması, bakımı ve emziren çalışanların çocuklarını emzirmeleri için işveren tarafından, çalışma yerlerinden ayrı ve işyerine yakın EK-IV'te belirtilen şartları taşıyan bir yurdun kurulması zorunludur. Yurt, işyerine 250 metreden daha uzaksa işveren taşıt sağlamakla yükümlüdür" ifadesi yer alıyor. Devamında; "Kadın çalışan sayısının hesabına erkek çalışanlar arasından çocuğunun annesi ölmüş veya velayeti babaya verilmiş olanlar da dâhil edilir" denilmekte.

Bu ifadeler ve sayısal değerlendirmeler her açıdan cinsiyetçilikte seviye atlamış ve bence kabul edilemez bir noktada. Birincisi ve en temel konu, kreş ihtiyacının kadınlar üzerinden değerlendirilmesinin yanlışlığı ve yine bakım hizmeti sorumluluğunun kadınlara bütünlük olduğu basmakalıbında ısrar edilmesi. İkinci konu ise 150 sayısının çokluğu. Bu sayı neyi ifade ediyor, neye dayandırılıyor merak ediyorum. Niye 30 değil, 50 değil? Üçüncü konu babanın işin içine ancak annenin olmaması durumunda dahil olması. Ve tabii ki dördüncü konu ise "zorunluluk" durumunu kimin ne sıklıkta ne zaman denetlediği.

Bunun yanında Devlet Memurları Kanunu'nda, "Lüzum ve ihtiyaç görülen yerlerde çocuk bakımevi ve sosyal tesisler kurulabilir" denilmekte. Bu alanı düzenleyen "Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Açılacak Çocuk Bakımevleri Hakkında Yönetmelik" diye bir düzenleme de var. Bu düzenlemede kurumca istihdam edilen memurların 0-6 yaş grubuna giren en az 50 çocuğu için kurumun idari ve mali işlerle ilgili birimine bağlı olarak kreş açılabileceği belirtiliyor. Yine en büyük handicap bir zorunluluğun olmaması ve konunun kurumların inisiyatifine bırakılması (ta ki Sayıştay'a kadar!). Ancak düzenlemede hiç olmazsa kadın erkek üzerinden değil çocuk sayısı üzerinden değerlendirme yapılması ve bu sayının 50 gibi daha makul bir seviyede olması iyi kısmı.

Daha doğrusu iyi kısmı "idi". Son yıllarda kamuda çalışanların çocuklarına yönelik kreş uygulamaları giderek azalıyor. Zaten sayılı kurumda sağlanan bakım hizmeti, Sayıştay'ın kreş hizmetini "kamu zararı" olarak nitelendirmesi üzerine bambaşka bir boyuta geldi. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin kreşine yönelik 2018'in başında verilen bu karar sonrası, 2015'ten itibaren hesap edilen kamu zararı çalışanların maaşından kesilerek ödenecek.³

Kreş ya da bakım yurdu, her ne dersek diyelim, bu yapıların sosyal tesis bakış açısıyla ele alınması akla mantığa uygun değil. Bu durum kendi giderlerini karşılama zorunluluğunu da beraberinde getirdiği için kamu kurumlarında 2008 yılında 497 olan kreş sayısı, 2015'te 121'e, 2016'da 56'ya düşmüş.⁴

Peki nasıl olmalı? Aslında bunun cevabının yazının başında da belirttiğim gibi bir çalıştay ile somutlaştırılması çok verimli olur. Ama yine de sonuç niyetine şunları söyleyebiliriz:

- Bakım hizmeti kamusal bir hizmet olarak tanımlanmalı.
- Bakım hizmeti devlet eliyle denetlenebilir bir yapıda olmalı.
- Tüm ebeveynlerin erişimine uygun ulaşılabilir şekilde düzenlenmeli.
- Her işyerinde ve mahallede kreşler olmalı.
- Kamuda kreşlerin kar/zarar hesabı ile değerlendirilmesinden vazgeçilmeli.
- İşyerlerinde kreş hizmeti kadın çalışan üzerinden değil toplam çalışan üzerinden yeni tanımlanmalı ve sayısal kriter düşürülmeli.
- Kreş açmayan işyerleri denetlenmeli ve yaptırım uygulanmalı.
- Vardiyalı çalışanlar da düşünülerek 7/24 açık kreşler hayata geçirilmeli.

Bunların sağlanmadığı yerde aslında tek se-

3 http://www.cumhuriyet.com.tr/haber/egitim/908934/Sayistay_dan_garip_karar_Belediye_kresleri_kamuya_zararmis.html

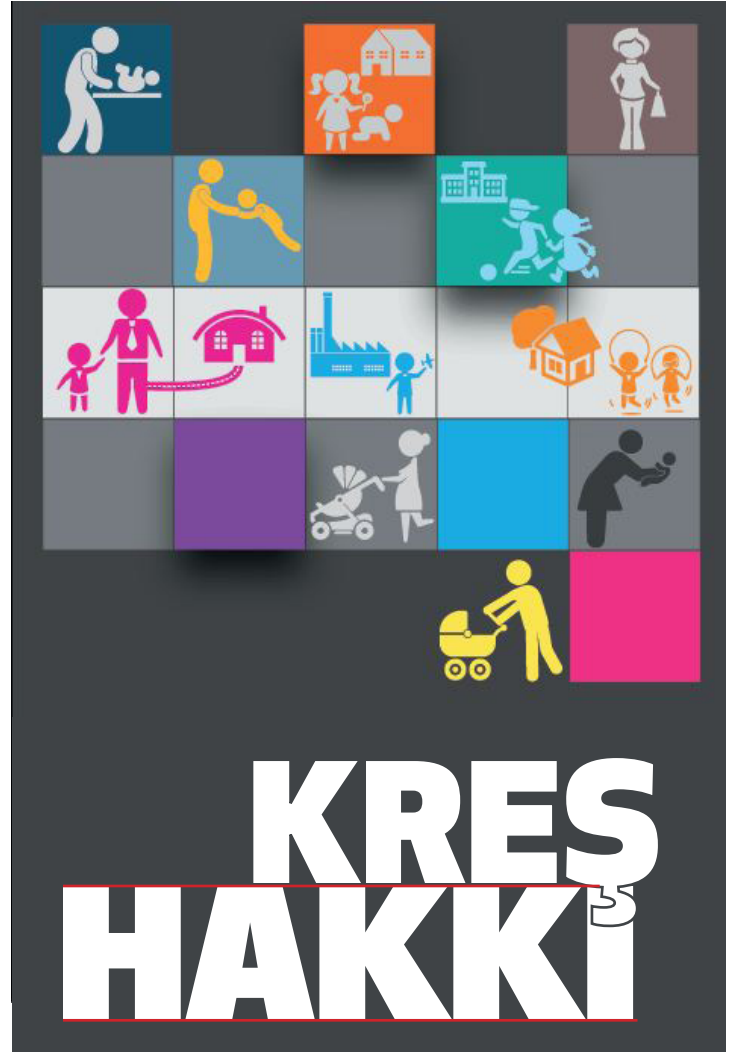
4 <https://ekmekvegul.net/gundem/nerede-ucretsiz-nitelikli-kamu-kresleri>

çenek kalıyor; o da sayısı gün geçtikçe artan özel kreş ve gündüz bakım evleri. Ne derece denetlendikleri, çocukları ne şekilde yönlendirdikleri, nasıl kadroları olduğu meçhul bu kreşlerin çoğunun fiziksel şartları da elverişsiz. Gün geçmiyor ki kreşte çocukların başına gelen kazalar ve kötü muamele eden çalışanlarla ilgili bir haber olmasın. Bir başka konu da geçtiğimiz yıllarda yargıya taşınan ve “sıbyan mektepleri” adıyla dini eğitim veren kreşlerin durumu.⁵

Maalesef çocukları ne yurtlarda, ne kreşlerde, ne okullarda ne de sokakta koruyamayan bir ülkeyiz. Kreş hakkı üzerinden yaptığımız değerlendirmelerde konunun çocuk hakları boyutuyla da ele alınmasının; ebeveyn olma ya da olmama durumlarımızdan bağımsız ve sadece kadınlara yüklenen patriyarka dayatmasından azade hepimizi ilgilendiren önemli bir toplumsal sorumluluk olduğunu düşünüyorum.●

5 <http://www.egitimis.org.tr/hukuk/acilan-davalar/anayasaya-aykiri-faaliyet-gosteren-sibyan-mektepleri-ne-iliskin-suc-duyurusunda-bulunduk-110/#.W1R059IzaCg>

Solmaz Demirer ile Söyleşi

Röportaj: Göksu Dilek
EMO Ankara Şubesi

EMO Kadın Komisyonu'nun, sicil numarası en büyük yani en genç üyesinin, ilk kadın elektrik mühendislerinden Solmaz Demirer ile röportaj yapması kararı doğrultusunda Kadın Bülteni'nin bu sayısında Solmaz Demirer'in evine konuk oluyoruz. Yatağında bile kalemi ve silgisi eksik olmayan, uzun yıllar özveriyle çalışma hayatını sürdüren Solmaz Demirer'in, Türkiye'nin elektrik ağıyla örülmesine yaptığı katkılar ve birbirinden ilginç anılarını aktardığı, genç meslektaşlarımıza yol gösterici nitelikteki röportajını keyifle okuyacağınızı umuyoruz.

Merhabalar Solmaz Hanım. Öncelikle bizi evinizde ağırladığınız için Kadın Komisyonu adına size teşekkür etmek istiyorum. Komisyonumuzun aldığı karar gereği sicil numarası en büyük yani

Komisyonadaki en genç üye olan ben, ilk kadın mühendislerden biri olan sizinle röportaj yapacağım. Yaklaşık 10 yıl önce de sizinle röportaj yapılmış ve hayatınızla, öğrenciliğinizle, iş hayatınızla ilgili sorular sorulmuş. Ben bu seferkinin biraz daha farklı olmasını istiyorum. Kadın mühendis olmanın zorlukları ya da avantajları ile ilgili sorular sormak istiyorum size. Üniversite yıllarınızdan başlayalım. 1961 yılında mezun olmuştunuz, değil mi?

61'de mezun oldum. 62'nin son ayında işe başladım. O tarihten itibaren çalıştım, 2000'de emekli oldum.

Peki, EMO'yla tanışmanız hangi yıl olmuştu?

İller Bankası'na girmek için -eskiden bir elekt-

rik mühendisinin bir yere girmek için EMO'dan bir belge götürmesi lazımdı- EMO'ya gittim ve belge aldım. Fakat EMO'da yönetime giremedim, hizmetim yok; çünkü gece gündüz çalışıyorum. Hatta yaptığım projeleri eve getiriyorum; yatağım- da kalem, silgi filan oluyor bazen. Söylüyordum komşulara veya yakın arkadaşlarıma, bilhassa erkek arkadaşlar diyorlardı ki; "Bir hanımın yatağından kalem-silgi çıkar mı, hanımın yatağında kalem-silgi olur mu?" Kızarlardı bana. Evet, ben de biliyorum ama ben memlekete çalışmaya adadım kendimi. Yani öyle bir vatan aşkı var ki, bunu hiçbir şey yenemedi.

Biraz da arazideki tecrübelerinizden bahsedelim. Ben çalıştığım iş yerinde sahaya çıktığımda hâlâ garip garip bakanlar oluyor. "Niye başka meslek seçmedin?" diye soranlar oluyor. 60'lı, 70'li yılları düşünemiyorum bile...

Kaldığınız otellerde rahat edemiyordunuz. Hanım olarak kaldığınızda, erkekler huzursuz edebiliyordu. Bunu birçok yerde yaşadım. Ben bu tip yerlerde hiç soyunup yatmıyordum, böyle sandalyede oturuyordum elbisemle. Yani hem çalışıyorsunuz, hem istirahat edeceksiniz, edemiyorsunuz.

Bir gün Samsun'da bir yer teslimi için gitmiştik. Arkadaşlarımızla öğlen yemek yiyoruz restoranda; kalabalık, benden başka bayan yok, hepsi erkek. Normal oturmuşum böyle salona karşı. Geldi, dedi ki şef garson: "Bayan duvara doğru dönsün." Yani benim salona bakışımı yadırgadı, masanın duvara bakan tarafına geçirdi.

Dışarıda gezerken bir sorun yok; çünkü yanınızda belediyenin elemanı var, geziyorsunuz onunla birlikte. Tabii ki hayret ederek bakıyorlar. Diyorlarmış ki, "Bu bayan niye havalara bakarak geziyor? Aklından bir zoru mu var, hep havalara bakarak geziyor?"

Doğuya ziyaretleriniz sırasında durum nasıldı?

Doğuya ziyaretlerimiz sırasında 7-8 arkadaş giderdik. O zamanlar yolu kesiyorlardı, para alıyorlardı. Mühendislerin paraları var diye yolları kesiyorlardı. Bizi durdurup da yolları kestikleri zaman o kadar üzülüyordum ki...

Bir de gittiğimiz birçok yerde restoran yok, belediye bize büyük tepelerde yemek yapıyor; pilav, üstüne etler koyduruyor falan, bir de çorba, herkes kaşığına daldırıyor. Ben yiyemezdim. Arkadaşlar bunu bildiği için, hemen belediyenin ilgisine, "Hanımefendiye bir tabak çanak getirin, ayrı koyun" derlerdi. Böyle sorunlar yaşardım.

Orada da ekip olarak mı dolaşıyordunuz?

Evet. Hakkâri'de topografla beraber dolaştım. İlk söyleşimde de bahsetmiştim; küçük küçük köylerdi, o köyleri dolaşarak bir şehir şebekesine çevirdim, yer teslimine gittim. O zaman da biz İller Bankası olarak oraya bir hidroelektrik sant-ral yapıyorduk, Hakkâri'den 30 kilometre uzakta. O mesafe ile Hakkâri arasını bir ciple giderken yolda aylar taşlarla bize hücum ettiler, taş attılar cipimize. O kadar çok taş attılar ki... Allah'tan isabet edip de taşlar ön camımızı kırmadı. Zaten kenarlar branda. Bir yerimize gelecek diye korkuyorduk. Yani sıkıntı her zaman insandan kaynaklanmıyordu.

Yalnız gezdiğim zaman da oldu, beraber gezdiğimiz zaman da oldu.

Hep dezavantajlardan bahsettik. Biraz da kadın mühendis olmanın güzel yanlarından bahsedelim.

Bakırdan alüminyuma geçiyorduk. Belediye başkanı dedi ki; "Akşam gelin, benim evimde misafir edeyim sizi." Gittik belediyeye. İzmir'den biraz uzak bir yer, dönmek güç olacaktı. Beni güzel bir odada yatırdı, güzel bir yatak serdi. Arkadaşımı yatırdığı odanın yer kaplaması tahta. Tahtaların

arası açılmış, aşağıda da ahır varmış. Tabii, onların kokusu bütün gece gelmiş, uyuyamamış. Sabah kalktım, kaşları çatık, nasıl kızıyor bana. Dedi ki: “Bak, sana iyi yatak yaptılar, sen uyudun sabaha kadar, ben uyuyamadım.”

Sahaya çok çıkmışsınız. Büro işini de tercih edebilirdiniz. Sizi engelleyen ne oldu?

Bunu yaşadığım bir olay üzerinden anlatayım. Karadeniz’de bir kasabaya giden kontrolörüm araba istiyor: “İlla araba ver bana.” 12 araba var, ben de dağıttım, ona kalmadı. “Efendim, bana araba mutlaka lazım, verin” diyor, ısrar ediyor. Tamam dedim, ben de onunla gideyim. Beraber arabayla gittik. Arabayı bırakıyorsunuz, yaya gitmek zorundasınız. Öylesine gezdik ki topuklarımız su topladı, yara oldu. Yani araba lazım, o ayrı ama ayrıca arabasız gezince de çok zor, yani yürüyeceğiniz yol çok. Yemek yiyeceğiniz bir yer de yok. Bu koşulları gördükten sonra anlıyor insan. Artık her zaman o kontrolörüme araba verdim.

Yani ben çalışmaya başladıktan sonra masa başında oturmam; arkadaşların sorunlarını yaşamak için hep mahalline de gittim.

Geri dönüp baktığınızda, ofis işini mi tercih etmek daha mantıklı, yoksa saha işini mi? Bu sorunun cevabını arayan bir sürü yeni mezun mühendis var, ben dâhil.

Ben yaptığım işi yerinde görüp tetkik ediyordum; yani oluyor mu, olmuyor mu diye. Manavgat’ın projesini yaparken, müdürümüz bize şöyle bir öneride

bulunmuştu: “Gidin, etüt yapın; gelin, akşam onu haritanızda, imar planınızda işleyin. Ondan sonra da ikinci gün bakın, işledi-

ğiniz yerler kapıların önüne geliyor mu veya başka bir sorun var mı; seçtiğiniz trafo yerleri iyi mi, yani uygun yerlere trafoları koymuş musunuz? Bunlarda kendinizi yoklayın, yani yaptığınız işi tetkik edin, bakın” derdi. Gerçekten de öyle. Masa başında oturup proje yapmak başka; projeyi mahallinde etüt edip masa başında çizmek başka...

İller Bankası olarak biz ihale ederdik, ihaleden sonra ertesi gün giderdik, test yapılırdı, kabule giderdik, görürdük yaptığımızı. Hatamız varsa da yerinde görmüş olurduk.

Kısacası ikisinin birleşimi daha iyi; hem ofis hem saha olmalı.

Gittiğiniz yerlerden en çok nereyi sevdiniz peki?

Karadeniz çok güzeldi. Ormanda ağaçların gövdesinden su akıyor, içme suyu. O kadar güzel ki. Sinop’tan Rize’ye kadar hizmet etmediğim hiçbir yer kalmadı o yörede, yani dikili direklerimiz hep var.

O hatlar hâlâ kullanılıyor, değil mi?

Tabii. Mesela Akçakoca’da, yeni gösterdiler; baktım, bizim beton direklerimiz duruyor. Tabii, o zamanlar imkânlarımız azdı, yani para azdı. Mesela kablo yapamıyorduk, hep hava hattı yapıyorduk. Ağaç direk yapıyorduk. Direkler Hollanda’dan geliyordu, empenye oldukları için çok yıllar hizmet görüyordu. Sonra betona geçtik. Daha sonra da betona çıkmak zor olduğu için demir direkleri yaptık.

O zaman biraz toparlayayım. Yeni mezun olan, hem genç, hem de kadın olan mühendislere tavsiyeleriniz nelerdir?

Kendi yapılarına göre çalışsınlar. Yani ben arazide çalışmayı seviyordum; ama arkadaşların bazıları arazide değil de büroda çalışmaktan zevk duyar, orada projelerini üretir veya işlerini üretir. Onun için, insanların kendi becerileri, arzuları hangi yöneyse onları üretmeleri, onların üzerinde uygulama yapmalarını öneririm.

Memleketi sevmeleri konusunda da önerim var. Ben Atatürk'ü sevdiğim için ve ona inanıp da bu memleketi bize bağışlayan insanlar için ben de bir şeyler yapmak arzusunda olduğum için hep çalıştım. Hep bu düşüncede oldum. Siz de öyle olun.

Hani herkesin bir idolü olur ya, benim için o sizsiniz açıkçası. Hem meslektaşısınız hem de meslek hayatını başarıyla tamamlamış ve şu an bunun gururuyla oturabilen bir insansınız.

Çok teşekkür ederim. Mutlaka sizler de öyle olursunuz, ona şüphem yok. Bir kere, bu meslek kolay bir meslek değil, fen dersleriyle yürüyen bir meslek. Okulunuzu da bitirmişsiniz. Bunu başardığınıza göre, bundan sonraki meslek hayatınızda da mutlaka bu başarılarınızın devamı olacaktır inşallah. Yürekten diliyorum.

Her şey için teşekkürler Solmaz Hanım, çok güzel bir sohbetti.

Ben teşekkür ediyorum.●

Röportaj: Göksu Dilek EMO Ankara Şubesi

Gazi Üniversitesi Elektrik-Elektro-
nik Mühendisliği bölümünden 2018/
Ocak'ta mezun oldu. Şu an bir elekt-
rik dağıtım firmasında çalışıyor.

Oda Sicil No: 70867
EMO Ankara Şube Üyesi

“Bayan” Mühendis Aranmıyor!

EMO'nun İnternet sayfasında “İş Mühendis” adında bir bölüm bulunmaktadır. Sadece üyelerin erişimine açık olan bu alana üyelerimiz kendi özgeçmişlerini (CV) bırakabilmektedirler. Firmalar bu CV'ler içinde çeşitli kriterlerde arama yapabilmektedirler.

EMO bu CV'leri tutarken cinsiyet kriterine yer vermemektedir. Firmaların belli bir cinsiyeti temel olarak arama yapmasına, işe alımda bunu gözetmesine aracılık etmemektedir.

Bu alana ayrıca firmalar da doğrudan iş ilanı bırakabilmekte, üyelerimiz bu ilanları tarayarak başvuru yapabilmektedirler. EMO Kadın Komisyonu'nun 2012 yılında aldığı kararla bu ilanlar, içeriğinde cinsiyetçi bir ibare olup olmadığı kontrol edildikten sonra yayına açılmaktadır.

Bu ilanlarda sık sık “bay mühendis” “askerlik görevini tamamlamış” (askere gitmeyen, kadın bir mühendisin var olduğu akla bile gelmemiş) “prezentabl bayan mühendis” (sadece ofiste çalıştıracamız anlamında) gibi ibareler yer almaktadır. EMO ilanı veren firmalarla iletişime geçerek bu cinsiyetçi ifadeleri kaldırdıktan sonra yayına açmaktadır. ●

The screenshot displays the 'İŞ&MÜHENDİS - İŞ ARAYANLAR' (Job & Engineer - Job Seekers) search interface. It features a search bar for 'Aradığı (İl, Şehir):' (Sought (Province, City)), a gender filter with radio buttons for 'Kadın' (Female), 'Erkek' (Male), and 'Tümü' (All), and several dropdown menus for 'Lisans Üniversitesi:' (Degree University), 'Lisans Ünvanı:' (Degree Title), 'Bitirme Yılı:' (Graduation Year), and 'Yabancı Dil:' (Foreign Language). Below these are checkboxes for 'Bilgisayar Sistem' (Computer System) and 'Tercih Bilgileri:' (Preference Information), including options like UNIX, LINUX, MAC OS, WINDOWS, OPEN OFFICE, MS OFFICE, BASE/ACCESS, PHP, JAVA, .NET, AUTOCAD, ETAP, SAP, and DİĞER (Other). A 'Sıralama Alanı:' (Sorting Area) dropdown is set to 'Azalan' (Decreasing), and a 'BUL' (SEARCH) button is at the bottom.

Çocuğa Yönelik Görünmeyen Şiddet

Özlem Özmen
EMO Adana Şubesi

Yeditepe Üniversitesi Psikoloji Bölümü öğrencileri “Duygusal İstismar Dersi” kapsamında “Çocuklara Karşı Olan Fiziksel ve Duygusal Şiddet ve İhmal” ile ilgili farkındalık oluşturmak için 28 soruluk bir anket çalışması düzenlediler. Böyle bir çalışmanın, çocuklara karşı olan şiddetin görünmeyen taraflarının anlaşılmasında basit ama samimi bir yaklaşım olduğunu düşündüğüm için çalışmanın sonuçlarını sizlerle de paylaşmak istedim. Bu çalışmayı yapan öğrenci arkadaşlar, bununla da yetinmeyip altı konu ile ilgili hazırladıkları broşürleri dağıtarak “Çocuğa Yönelik Görünmeyen Şiddet” konusunda farkındalık yaratmaya çalıştılar. Bu bağlamda böyle bir farkındalık ve gönüllülük çalışması yaptıkları için kendilerine teşekkürü de borç bilirim.

Anket sonuçlarına bakmadan önce bu çalışmanın temel konusu olan “şiddet” kavramını anlamakta fayda var. Şiddeti basit bir dille tanımlarsak, insanın fiziksel ve ruhsal bütünlüğüne yönelik her türlü maddi ve manevi olumsuzluk anlamına gelmektedir. Dahası bir başka kişiye yönelik zarar verici eylem olan şiddet, farklı disiplinlerin ve toplumun işbirliğini gerektiren, önlenabilir önemli bir toplum sağlığı sorunudur (Güler, Uzun, Boztaş, & Aydoğan, 2002).

Çocuğa yönelik şiddet aklımıza gelebilecek her alanda karşımıza çıkan bir toplum sağlığı sorunu olduğu için bu çalışmada duygusal veya fiziksel şiddet olarak kısıtlama yapılmadan veya aile içi şiddet, akran şiddeti, toplum şiddeti, sistem şiddeti olarak sınırlamadan olabildiğince fazla alana değinilmeye çalışılmıştır. Kişilere sorulan sorular, anketi hazırlayan öğrenciler arasında tartışılarak toplumda sıkça karşılaşılan ifadelerden seçilmeye çalışılmıştır.

Yapılan anket sonucunda toplumun bilgilendirilmesinin yerinde olduğu düşünölen konular;

- Erkek çocuklarının genital sakatlanmaya maruz kalması (sünet edilmesi)
- Erkek çocuklarına karşı cinsi korumaları görevinin yüklenmesi
- İnterseks (çift cinsiyetli) doğan çocuklara, zorunluluk teşkil etmemesine rağmen kalıcı operasyonlarla zarar verilmesi
- Ebeveynlerin çocuk onlarla bir şey paylaşmak istediğinde sürekli meşgul olması
- Okullarda sınıfların çocukların not durumuna göre derecelendirilerek ayrılması
- Çocukların uyku, kurs vs. saatlerinin ebeveynler tarafından katı bir biçimde belirlenmesi ve çocukların sunduğu değıştirme tekliflerinin her zaman reddedilmesi

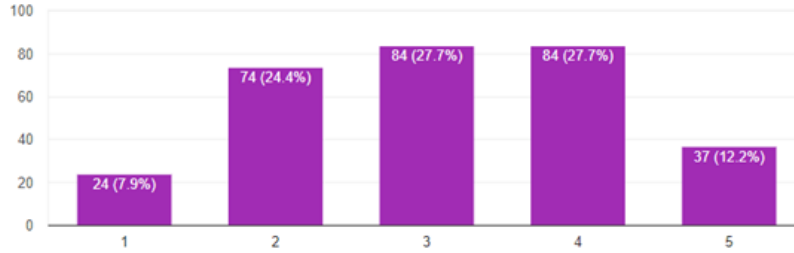
şeklinde olmuştur.

Duygusal Şiddetin Sonuçlarını Tespit Etmek Zor

Anket sonuçlarından göreceğiniz üzere 3. ve 5. soru ile ilgili olarak anket sonucu “şiddettir” şeklinde çıkmıştır. Fakat bu iki soru ile ilgili çıkan sonucun toplumun genelini yansıtmadığı düşünönlerek bu iki konu hakkında da toplumu bilgilendirme yoluna gidilmiştir.

Çocuk herhangi bir sebepten annesiyle konuşmak istediğinde annenin genelde meşgul olması

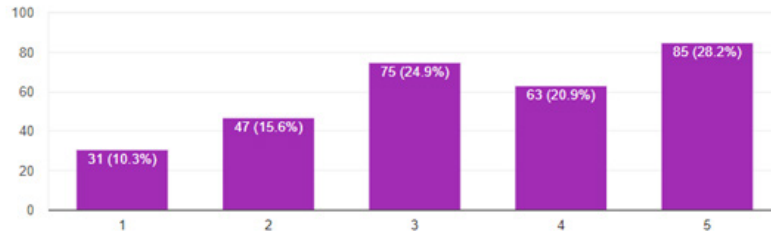
303 responses

(1.Kesinlikle şiddet değildir 2.Şiddet değildir. 3. Kararsızım 4. Şiddettir 5.Kesinlikle şiddettir.)

Okullarda başarıya göre seviye sınıflarının yapılması

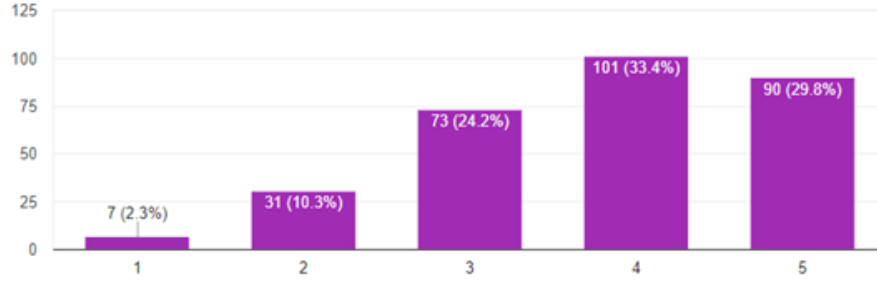
301 responses

(1.Kesinlikle şiddet değildir 2.Şiddet değildir. 3. Kararsızım 4. Şiddettir 5.Kesinlikle şiddettir.)

Çocuğun uyku, yemek, kurs saatlerinin aile tarafından belirlenmesi ve çocuk değiştirmek istediğinde reddedilmesi

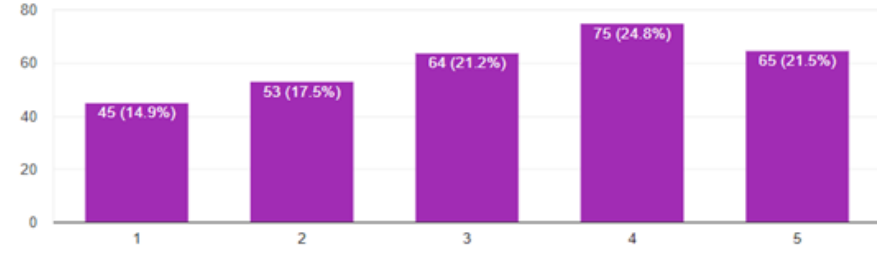
302 responses

(1. Kesinlikle şiddet değildir 2.Şiddet değildir. 3. Kararsızım 4. Şiddettir 5.Kesinlikle şiddettir.)

Oğlan çocuklarına kız kardeşlerini ve diğer kızları korumasının bir görev olarak verilmesi

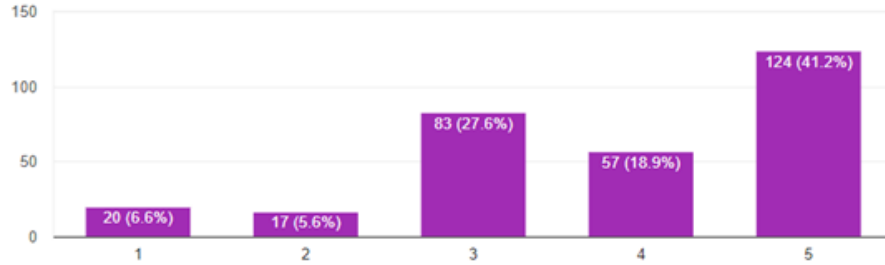
302 responses

(1.Kesinlikle şiddet değildir 2.Şiddet değildir. 3. Kararsızım 4. Şiddettir 5.Kesinlikle şiddettir.)

Çift cinsel organla doğan bir bebeğin cinsiyetine ailenin kalıcı bir operasyon ile karar vermesi

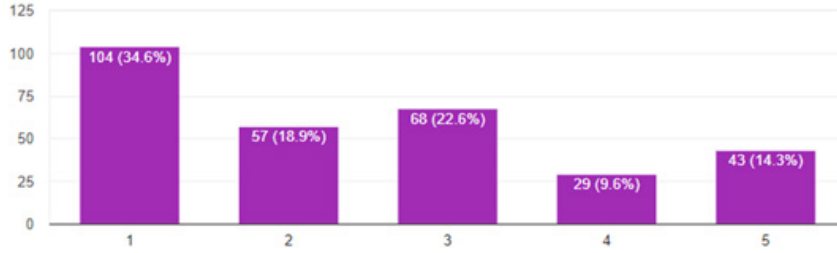
301 responses

(1.Kesinlikle şiddet değildir 2.Şiddet değildir. 3. Kararsızım 4. Şiddettir 5.Kesinlikle şiddettir.)

Oğlan çocuklarının sünnet edilmesi

301 responses

(1.Kesinlikle şiddet değildir 2.Şiddet değildir. 3. Kararsızım 4. Şiddettir 5.Kesinlikle şiddettir.)

Çocukken şiddete maruz kalmış birinin, hayatının sonraki dönemlerinde şiddete uğrayan veya fail olma olasılığı çok yüksektir. Bu yüzden toplumu, şiddet olduğunun farkında olunmayan ve çocukların maruz kaldığı davranışlar konusunda bilgilendirmek oldukça önemlidir ve anket çalışması da temelde bunu amaçlamaktadır.

Hem duygusal hem de fiziksel şiddet açasından baktığımızda fiziksel şiddetin sonuçları çok daha belirginken, duygusal şiddetin belirti ve sonuçlarını anlamak biraz daha zordur. Burada şiddet olduğunun farkında olmayan kişilerin belli davranışlarının şiddet olduğunu öğrenmesi ve şiddetin nelere yol açaçağı, neden bu tür davranışlarda bulunulmaması gerektiği hakkında bilgilendirilmesi önemlidir.

Sonuç olarak bu ve buna benzer çalışmaların önemli ve gerekli olmasının en önemli sebeplerinden biri şiddetin şiddet doğuruyor olmasıdır. Nedenleri iyi anlaşılmadığı sürece şiddeti önlemek adına budun çözümlerin, geçici ve bizzat şiddetin kendisini körükleyici çözümler olduğu günümüzde yaşanan her örnekle bizzat karşımıza çıkmaktadır. ●

Kaynakça:

- Güler, N., Uzun, S., Boztaş, Z., & Aydoğan, S. (2002). Anneleri Tarafından Çocuklara Uygulanan Duygusal ve Fiziksel İstismar/İhmal Davranışı ve Bunu Etkileyen Faktörler. Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi,24(3), 128-134.
- Durmuşoğlu, N., & Doğru, S. (2006).Çocukluk örselleyici yaşantılarının ergenlikteki yakın ilişkilerde bireye etkisinin incelenmesi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi.
- Zoroğlu, S., Tüzün, Ü., şar, V., Öztürk, M., Eröcal Kora, M., & Alyanak, B. (2001). Çocukluk dönemi istismar ve ihmalinin olası sonuçları. Anadolu Psikiyatri Dergisi , 69-78.
- Ural, A., Umay, A. & Argün, Z. (2008), Öğrenci Takımları Başarı Bölümleri Tekniği Temelli
- Eğitimin Matematikte Akademik Başarı Ve Özyeterliğe Etkisi, Hacettepe Üniversitesi
- Eğitim Fakültesi Dergisi, 307-318
- Üredi, I. & Üredi, L. (2005). İlköğretim 8. Sınıf Öğrencilerinin Öz-düzenleme Stratejileri ve
- Motivasyonel İnançlarının Matematik Başarısını Yordama Gücü, Mersin Üniversitesi
- Eğitim Fakültesi Dergisi, 1 (2), 250-260
- Yılmaz Fındık, L. & Kavak, Y. (2013). Türkiye'deki Sosyo-Ekonomik Açıdan Dezavantajlı
- Öğrencilerin PISA 2009 Başarılarının Değerlendirilmesi, Kuram ve Uygulamada
- Eğitim Yönetimi, 19 (2), 249-273
- Pehlivan, Z. (2013) Helikopter aileler Retrieved from: <https://tedmem.org/mem-notlari/değerlendirme/helikopter-aileler>

helikopter-aileler

film tanıtımı

Betül Taşar
EMO Ankara Şubesi

Elly Hakkında

Orijinal Adı: Darbareye Elly

Türkçe: Elly Hakkında

Yayın tarihi: 6 Haziran 2009 (İran)

Yönetmen: Asgar Ferhadi

Senaryo: Asgar Ferhadi

Film müziğinin bestecisi: Andrea Bauer

Öykü: Asgar Ferhadi, Azad Jafarian

Süre: 1 saat 59 dakika

Bir film izleyip yazmak daha önce de yaptığım bir şeydi. Yalnız bunu Odamızın Kadın Bülteni için ilk kez yapıyorum. Önce filme karar vermem gerekti. 2018 yılı 8 Martı'nda çıkarılan Kadın Ajandamızda tanıtılan geçen filmlerden biri olmasın, eski film olmasın, umutsuz olmasın, derin bir anlamı olsun derken filmi bulmam epey zamanımı aldı. Asgar Farhadi'nin *Elly Hakkında* isimli filmine bakalım hep beraber.

İran sinemasının dünya sinemasında kendini kabul ettirmiş bir yeri var. Asgar Farhadi de yönetmen olarak bu temsiliyetin en bilinen takdir görmüş örneklerinden biri. Asgar filmlerinin geneli bende bir iç muhasebe bir iç tartışma yaratır.

Elly Hakkında filmi umutlu, neşeli bir kare ile başlar: Tünelden geçen bir araba rüzgarlı havada arabanın camları açık sevinç çığlıkları atan kadınlı erkekli bir grup. Bir yalıda üç gün mini bir tatil

kaçamağı planlanmaktadır (Yalı denize sıfırdır, denizdeki dalga sesi sizde denize gitme isteği yaratabilir dikkat ©). Kalmak için planlanan yalıda sıkıntı çıkınca başka bir yalya gitmek durumunda kalınır, burası tamir gerektiren, camları kırık, temizliğe ihtiyaç duyan, bakımsız bir yerdir. Herkes için bir ucundan tutar, biri temizlik, diğeri tamir işleri derken gün sonunda güzel bir yer sofrası etrafında buluşulur. Ekipte bir birini daha önceden tanıyan üç çift vardır. Elly gruba yeni dahil olacaktır. Ahmet'le yakınlaşması istenmektedir. Elly de Ahmet ile tanışmak için gelmiştir. Sepideh grupta etkin sözü geçen bir karakterdir. Sepideh Elly'nin tatile gelmesine vesile olmuştur, Elly ile tanışıklığı kızının hocası olmasındandır. Elly bir hüznün, gizemli bir tedirginlik içindedir. Grubun en son üyesi olduğu için herkesin onu rahatlatmak için onunla ilgilenmesi, onu esprilere konu etmesi kimi zaman gülümsetse de alttan altta kimi zaman canını sıkmasına sebep olmaktadır.

Elly ile Ahmet arasında geçen bir sahnede, Ahmet annesinin kendi üzerine titremesini anlatırken 'Yolculuk sırasında valizime koyduğu turşu şişesi arama esnasında kırıldı, ortalık şirke kokusuna teslim oldu' der (Hala her tatilde köyünden kente erzak getiren şanslı azınlıktan olduğum için bu kare beni gülümsetti).

Toplu olarak sessiz sinema, kumda voleybol, şarkı söyleyip dans etmeler tatilin en sıcak sahnelerini oluşturur. Elly aniden kaybolur, nereye gittiği bilinmemektedir. Elly'nin gidişi arkasında çözülmesi gereken gizemlerin, ifşa edilmesi filmin gövdesini oluşturur. Çiftlerden birinin çocuğunun boğulma tehlikesi geçirmesi sonrası Elly'nin yokluğu fark edilir. Elly kaybını konuşurken herkes Elly'e dair diyaloglarını Elly ile yaşadıkları anların muhasebesini yapar. Elly'yi en son gören kadın, çocuğuna denize göz kulak olması için Elly'yi tembihlemiştir. Çocuğun annesi bunu diğer her-

kesten gizler. Bunu gizlemekteki kaygısı eşinin çocukları ile ilgilenmediğine dair yargılamada bulunmasının önüne geçmek eğer denize girmiş ve boğulmuşsa bu durumun ifşa olmasına hazır olmamasıdır. Elly kaybı Sepideh'in en başından bildiği fakat herkesten gizlediği bazı gerçekler film sonunda çorap söküşü gibi gelecektir. Kritik anlarda gerçekleri olduğundan farklı gösterme girişimi herkesin kendi sınavı haline gelir aslında. İnsanları yargılamak konusunda ihtiyatlı olmak da fayda var.

Fazla tüyo vermeyim filmin akışına dair. Filmi izledikten sonra sizi düşündüren sizi onu konuşmaya götüren yönleri olacak. Bir film bunu yapmışsa iyidir derim ya siz. İyi seyirler. ●

kitap tanıtımı

Özlem Özmen
EMO Adana Şubesi

Atları Bağlayın Geceyi Burada Geçireceğiz

Yazar: Melisa Kesmez

Editör: Bilge Sancı

Kapak Tasarımı: Gülay Tunç

Sayfa Sayısı: 140

Basım Tarihi: Ocak 2014 | Tekrar Baskı Tarihi: Ağustos 2017 |

Genç bir kadın kendisine soru soran yaşlı bir kadını sebepsiz merak ediyor ve önünde ağır aksak yürüyen yaşlıyı neden takip ettiğini bile bilmeden evine kadar geliyor, kapısını çalıyor ve bir anda 50 yıllık bir mazinin içinde buluyor kendini. Yaşlı kadın kendisi kadar yaşlı evinin içine alıyor genç kadını ve ona Arif'i anlatıyor.

Melisa Kesmez'in "Atları Bağlayın Geceyi Burada Geçireceğiz" kitabındaki hikayelerden biridir "Arif". Bir arkadaşımın dediğine göre o hikayedeki kadınlardan hiçbiri ben değildim ama o yaşlı ev benmişim aslında. Eşya biriktirme, günlük tutma, hiçbir şeyi çöpe atmama alışkanlıklarım la ben de yaşlı bir ev gibi olacaktım zamanla. Arkadaşım bunları bana anlatmakla yetinmeyerek mekanı önemsiz bir zamanda çantasından bu kitabı çıkardı ve yaşlı evi okuyarak bana kitabın tüm hikayelerinde ayrı ayrı kendime bir yer edinme fırsatı vermiş oldu. Bazı kitaplar vardır ya öyle derin öyle derindir ki klasiktir işte sonuçta. Ama her zaman da klasik yaşanmaz ki hayatta. Sıradan kadınların da yazılmaya değer hikayeleri olmalı değil mi! Bir terk ediş; bir kaçış; yağmurla birlikte

başlayan nedensiz bir ağlayış ya da yanan yemek bile bir hikayedir ,unutulmasının bir nedeni olmalı. Kitapta yer alan tüm hikayelerin ana konusunun sıradan kadın kılığındaki kahramanlar olmasının keyfini çıkardım tüm bencilliğimle. Nişanlısının varlığından çok yokluğunu sevdiğini, bir içki masasında fark eden kadının, iki kadeh sonrasında dakikalarca sohbet ettiği yan sandalyedeki adamla kalkıp evine gitmesini garipsemedim mesela. Ya da bir anda herkesin hayat dediği ama kendisinin bir türlü anlam veremediği bir biçimi, bilerek ve isteyerek tepetlak eden bir kadınla birlikte kendi istifa mektubumu yazmaya niyetlendim. Günlük hayatta maruz kaldığımız önemli önemsiz pek çok konuya romantik mutlu sonlar eklemeye gerek duymadan, bazıları öylesine yarım kalan ama bu haliyle bile kötü bir sondan daha iyi olan sıradan kadınların sıradan hikayelerinin içinde olduğu bu kitap için kafede, otobüste ya da iş yerinde öğlen arasında zamanı bir kenara bağlayabilir ve anı bu kitaptaki herhangi bir hikayede geçirebilir, sonra kitabı kapatıp zamana kaldığı yerden devam edebilirsiniz. ●

Afgan Göçmenin İsveç'ten Sınırdışı Edilmesini Önleyen Genç Kadın: Elin Ersson

THY'nin 23 Temmuz 2018 tarihli Göteborg-İstanbul uçuşunda İsveç'ten ülkesine sınır dışı edilmek üzere 52 yaşında bir Afgan göçmen bulunuyordu. 21 yaşındaki İsveçli üniversite öğrencisi Elin Ersson koltuğuna oturmayı reddederek uçağın kalkışını ve Afgan göçmenin ülkesine iade edilmesini önledi. Uçakta bulunan, içinde Türklerin

de olduğu yolcuların bir kısmı Elin Ersson'a destek verirken, bazı yolcular ise genç kadını oturmaya eylemini sonlandırmaya zorladı. Fakat Ersson, Afgan göçmen uçaktan indirilinceye kadar eylemini sürdürdü ve sonunda Afgan göçmenin uçaktan indirilmesini sağladı. Yaşananları videoya alarak sosyal medyada canlı yayında paylaşan Ersson "Afganistan'da savaş var. Bu sığınmacıyı ölüme gönderiyorlar, buna izin veremeyeceğim" dedi. Afgan göçmenin indirilmesi ve bir saatlik rötürün ardından uçak seferini gerçekleştirdi. •

Başkalarının Yaşam Tarzına Müdahale Etme Hakkına Sahip Değilsiniz

Türkiye'nin en yüksek albüm satışlarına sahip müzisyenlerinden biri olan Gülşen, 20 Temmuz 2018 tarihinde Ordu Büyükşehir Belediyesi'nin bir etkinliğinde 60 bin kişi tarafından izlenen bir konser verdi. Büyükşehir Belediye Başkanı Enver Yılmaz şarkıcıya teşekkür etmek ve konuşma yapmak üzere sahneye çağırılırken, sunucu Seyfettin Kızıl Gülşen'e dönerek; "Başkan geliyor çorabını çeker misin" dedi. Maruz kaldığı bu hadsizliğe sessiz kalmayan Gülşen, "Pardon siz ne dediniz bir daha sesli bir şekilde tekrarlar mısınız, şaka yaptıysanız şaka kaldıracak kadar samimiyetimiz yok" dedi. Belediye Başkanı kürsüye geldikten sonra da tepkisini sürdüren Gülşen, "Ne sanata, ne sanatçıya, ne size, ne de sizin altınızda hizmet veren hiç kimseye yakışmayacak sözlerle 'Çorabını

çeker misin' diyemez bana sizin sunucunuz. Bir sanatçının ne yapacağına saçma sapan bir sunucu karar veremez" diye konuştu.

Gülşen, daha sonra da konuyla ilgili bir açıklama yaparak, "Artık birtakım kişilerin kadın erkek fark etmeden başkalarının giyim, kuşam ve yaşam tarzına saygısızca müdahale etme hakkını kendilerinde görmelerinin de bir son bulması gerektiğine inanıyorum" dedi. •

FLORMAR İŞÇİSİ KAZANACAK!

EMO Kadın Komisyonu
12 Haziran 2018

EMO Kadın Komisyonu, Kozmetik firması Flormar'da sendikaya üye oldukları gerekçesiyle işten atılan, çoğunluğu kadın 120 çalışanın başlattığı eyleme 12 Haziran 2018 tarihinde yaptığı basın açıklamasıyla destek verdi. Bültenimizin yayına hazırlandığı Eylül ayına geldiğimiz sırada Flormar işçilerinin durumunda hala bir değişiklik olmadı. Bültenimizde bu açıklamamıza yer veriyoruz:

Flormar'da çalışan çoğunluğu kadın 120 işçi, Petrol-İş Sendikası'na üye oldukları için geçtiğimiz Mayıs ayında işten çıkarıldı. Kadınlar için ürettiği ürünleri, reklamlarında kadınları kullanarak satmaya çalışan Flormar, kendisi için üreten kadınları ise işten atmıştır.

Kocaeli Gebze Organize Sanayi Bölgesi'ndeki fabrikada çalışan işçiler, Ocak ayında başlattıkları 5 aylık bir örgütlenme sürecinin sonunda yasal çoğunluğu sağlayarak sendikal yetki hakkını elde etmişlerdir. Petrol-İş Sendikası'nın Çalışma Bakanlığı'ndan "işyerinde yetkili sendika" olduğuna dair onay almasının ardından işveren, İş Kanunu'nun 25/2 maddesine dayandırarak sendikalı işçilerin işine, tazminat ödemedi, işsizlik maaşı almalarının bile yolunu tıkayarak son

vermiştir. Yapılan bu işlemlerin hukuki ve meşru hiçbir dayanağı bulunmamaktadır.

Flormar yönetiminin yaptığı, "Hiçbir yasal dayanak olmaksızın ve çalışma kanununa aykırı olarak iş durdurma, işyerini işgal etme, üretimi durdurma, iş başında olan çalışanları yasa dışı eyleme teşvik etme" açıklamasının gerçekle ilgisi yoktur. Sendikaya üye olmak, sendikal faaliyet yürütmek anayasal bir haktır, Flormar işçileri hukuksuz olarak işten çıkarılmışlardır. Flormar, işçilerin hem ulusal hem de uluslararası hukukla korunan yasal haklarını gasp etmektedir. Reklam kampanyalarında "Biz istersek yaparız" gibi sloganlarla güçlü kadın imajını öne çıkaran Flormar, kendi çalışanlarının güçlü olmasına tahammül edememektedir.

Firma yöneticileri ayrıca işçilerin önünde eylem yapmaya devam ettiği fabrikanın etrafını branda ve tel örgülerle çevirerek işten atılanların, diğer işçilerle temaslarını kesmeye çalışmış, içerideki işçileri adeta bir kapalı cezaevine hapsedmiştir. Örgütlenme sürecinde tek tek işçileri kenara çekerek tehdit eden, sonrasında toplu olarak işten çıkaran, çay molasında alkışlarıyla arkadaşlarına destek olan işçileri bile işten atan Flormar'ı bu despotik, emek düşmanı uygulamalarını derhal sonlandırmaya çağırıyoruz.

Yaklaşık 2 yıldır uygulanan OHAL, tüm demokratik alanı daralttığı gibi emekçilerin sendikal haklarının ihlali için de zemin oluşturmuştur. Güvencesiz, esnek ve fazla mesai saatleri ile düşük ücretlerle çalışmak zorunda kalan emekçilerin sendikal haklarının ihlal edileceği bir ortam yaratmış, anayasal hak olan sözleşme ve grev hakkı, erteleme kararları ile fiilen ortadan kaldırmıştır.

OHAL rahatlığında KHK'lar eliyle kamuda büyük bir tasfiye yaşanmış, iş cinayetleri artmış, ihraç edilen ve işten çıkarılan emekçilerin büyük hak kayıpları ve mağduriyetleri olmuştur. Patronlara cesaret vererek onları pervasızlaştıran ve emek sömürüsüne zemin hazırlayan OHAL, bir an önce kaldırılmalıdır. Flormar yöneticileri OHAL koşullarının sağladığı rahatlıkla işten çıkarmaları gerçekleştirmiştir.

İşten çıkarılan Flormar işçilerinin en kısa zamanda geriye dönük haklarının da ödenerek işe iade edilmelerini istiyoruz. EMO olarak haklı mücadelelerinde Flormar işçilerinin yanındayız ve herkes işine iade edilene kadar sürecin takipçisi olacağız. ●

İKTİDAR AYRIMCILIK İÇEREN EĞİTİM POLİTİKALARINA DEVAM EDİYOR, HALA!

EMO Kadın Komisyonu
29 Eylül 2018

EMO Kadın Komisyonu yaptığı açıklamada, MEB`in yönetmelik değişikliğiyle, "Çok programlı Anadolu lisesi, mesleki ve teknik eğitim merkezi ve mesleki eğitim merkezlerinde karma eğitim yapılmasına" ilişkin ifadeyi kaldırmasına tepki gösterdi. Açıklamada, "Kız çocuklarını; eğitimsiz, mesleği olmayan, ekonomik olarak başkalarına bağımlı ve hiçbir dünsünel özgürlüğü olmayan bireyler haline getirmek isteyen bu düzenin karşısındayız" denildi.

Resmi Gazete`de 10 Eylül 2018 günü yayımlanan karar ile "Millî Eğitim Bakanlığı Kurum Açma, Kapatma ve Ad Verme Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik" in 7. madde 11. fıkrasında yer alan "Çok programlı Anadolu lisesi, mesleki ve teknik eğitim merkezi ve mesleki eğitim merkezinde karma eğitim yapılır." ifadesi yönetmelikten çıkarılmıştır.

Gelen tepkiler üzerine Milli Eğitim Bakanlığı değişikliğin mahkeme kararı gereği yapıldığını, karma eğitimle ilgili düzenlemenin 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu`nun 15. maddesinde zaten yer aldığını ve söz konusu yönetmelikte okul türlerine göre böyle bir ifadenin ayrıca belirtilmesine gerek olmadığını iddia etmiştir.

Oysaki yürürlükten tamamen kaldırılan yönetmelik metni bu maddedeki belirsizliği netleştirir niteliktedir. 1973 tarihli Milli Eğitim Temel Kanunu`nun 15. maddesi "Okullarda kız ve erkek karma eğitim yapılması esastır. Ancak eğitimin türüne, imkan ve zorunluluklara göre bazı okullar yalnızca kız veya yalnızca erkek öğrencilere

ayrılabilir." şeklindedir. Açıkça görülmektedir ki, yönetmelik değişikliği ile okulların karma eğitimden yoksun bırakılması ve imam hatipleşmesi amaçlanmıştır.

Ortaöğretime Geçiş Sistemi`nde çok sayıda öğrencinin kontenjan yetersizliği nedeniyle istediği okula yerleşemediği, çocuklarımızın ısrarla imam hatip liselerine yerleştirilmek istendiği bilinmektedir. Bu kurumlar iktidarın gerici ve kindar nesil yetiştirme politikalarının uygulama araçları haline gelmiştir.

Toplumsal barışın temeli, bilimsel dayanaklar üzerine inşa edilen bir karma eğitim politikasıdır. Unutulmamalıdır ki Türkiye Cumhuriyeti, dünya üzerinde en fazla ülkenin onayladığı insan hakları belgesi olan Çocuk Hakları Sözleşmesi`ni 2 Ekim 1995`ten beri uygulamaktadır. Sözleşmenin 28. maddesi gereği;

- "Her çocuk eğitimini tam yapabilmek için desteklenir ve korunur."

Bu nedenle devlet, çocukların eğitim haklarını güvence altına almalı ve her çocuğa temel insan haklarına uygun eğitimi sağlamalıdır. Hal böyle iken, iktidar kız çocuklarının yaşamlarını ellerinden almaya ve onları kendi düzenine gönüllü köle olarak yetiştirmeye çalışmaktadır.

Toplumsal cinsiyet rolleri arasında gerçek bir denge kurulmasının aracı olan eğitim, iktidar tarafından akşamdan sabaha değişen politikalarla şekillendirilmektedir. Bilimsel, eşit ve parasız eğitime erişim olanakları neredeyse tamamen kısıtlanmıştır. Eğitim alma olanağı bulan taraflar arasındaki uzlaşmayı bozacak sosyal politikalar da hayata geçirilmiştir. Bütün bunların sonucu olarak kadına, çocuğa, hayvana yönelik hak ihlalleri; şiddet, tecavüz ve cinayetlerin önü alınamamaktadır.

Eğitim sisteminde özellikle kız çocukları aleyhine yapılan değişiklikler neticesinde her yıl yüz binlerce kız çocuğu eğitim hayatını yarıda bırakmaktadır. Kız çocuklarını; eğitimsiz, mesleği olmayan, ekonomik olarak başkalarına bağımlı ve hiçbir düşünsel özgürlüğü olmayan bireyler

haline getirmek isteyen bu düzenin karşısındayız. Kız ve oğlan çocukların ayrı ayrı okullarda eğitim görmesi toplumsal cinsiyetle ilgili eşitsizlik yaratan çarpık algı ve anlayışların derinleşmesine yol açacaktır. İktidar tarafından bu çocuklarımız için üretilen alternatif yaşam modeli, onları erken yaşta evlenip çocuk doğurmaya zorlamakta, eve hapsedip erkeklerin ve erkek egemen sistemin kölesi haline getirmektedir.

Karma eğitim; kız ve oğlan çocukları için toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması için dönüştürücü eşitlikten yararlanmaya ilişkin bir haktır.

Karma eğitim; medeni bir toplumda yaşamının, toplumsal barışın, toplum hayatına katkıda bulunmanın teminatı olan toplumsal cinsiyet eşitliğinin vazgeçilmezidir.

Çocuklarımızın eğitim ve yaşam haklarının takipçisi olacağız!

1954

TMMOB
Elektrik Mühendisleri Odası

KADIN BÜLTENİ

SAYI:7 - EKİM 2018

